

Arrest

nr. 304 158 van 29 maart 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X (RvV X) en X (RvV X), die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. GEENS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Dient te worden vastgesteld dat de tweede verzoekende partij de echtgenote is van de eerste verzoekende partij. Blijkens de inhoud van de hieronder geciteerde bestreden beslissingen, de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier en de voorliggende verzoekschriften, beroepen zij zich op hetzelfde asielrelaas, een gemeenschappelijke vrees en gemeenschappelijke problemen. Voorts wordt er in de bestreden beslissingen die jegens verzoekende partijen werden genomen verwezen naar hun beider verklaringen en berusten deze beslissingen op dezelfde motieven. Daarenboven blijkt uit de inhoud van de voorliggende verzoekschriften dat verzoekende partijen zich in het kader van hun onderhavige beroepsprocedure zowel in rechte als in feite beroepen op dezelfde middelen, argumenten en stukken.

Gelet op het voorgaande komt het, gelet op hun onderlinge verwevenheid, gepast voor om de zaken die bij de Raad gekend zijn onder de rolnummers RvV X / IV en RvV X / IV samen te behandelen en dienen deze zaken te worden samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, B. A. M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Iraans staatsburger van gemengd Arabisch-Perzische origine en afkomstig uit Isfahan. U trouwde op 17 esfand 1384 (=Iraanse kalender, stemt overeen met 8 maart 2006 volgens de Gregoriaanse kalender) met M. M. (...) (O.V. (...)). Samen kregen jullie twee dochters, Z. (...) (O.V. (...)) – ook wel H. (...) genoemd – en A. (...).

Op 29 november 2019 diende u uw eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde toen dat u als sjiitische moslim werd geboren maar dat u allesbehalve praktiserend was. U groeide op in Isfahan waar een grote christelijke gemeenschap leeft en waar u in uw dagdagelijkse leven mee in contact kwam. In het verleden kampte u met een alcohol- en verslavingsproblematiek waardoor u zo'n vijftien jaar voor uw eerste verzoek terecht kwam bij de A.A. (Alcoholics Anonymous) en de N.A (Narcotics Anonymous). Tijdens de begeleidingssessies werd God beschreven als een 'hogere macht' maar wie die hogere macht precies was, was vrij invulbaar. Op een gegeven moment, zo'n drie à vier jaar voor u zich effectief bekeerde tot het christendom, verkondigde uw broer D. (...) u de blijde boodschap. Hij is een bekeerde christen die in Duitsland woont. Het was dus enerzijds door het prediken van uw broer en anderzijds door de invloed van uw Armeense vrienden, dat u zich eind 2016 bekeerde tot het christendom. U kwam tot het besef dat de hogere macht waar tijdens de sessies van de A.A. en N.A. over gesproken werd, Jezus Christus was. Uw vrouw had zich inmiddels ook bekeerd tot het christendom. In Iran keek u samen met uw echtgenote naar christelijke programma's via satelliettelevisie en u gebruikte de documentatie die u ontving van de A.A.-bijeenkomsten als een soort van 'Bijbel' om uw geloof beter te leren kennen. Samen met M. (...) ging u ook zo'n twee à drie keer naar een bijeenkomst in een huiskerk. U vermoedde dat jullie dochter H. (...) jullie belangstelling voor het christendom opgepikt heeft en haar mond voorbij heeft gepraat tegen uw familie. Jullie woonden toen immers nog in bij uw moeder en er kwamen regelmatig familieleden op bezoek. Zes à zeven maanden voor uw vertrek uit Iran kregen u en uw echtgenote plots bedreigende berichten en telefoontjes die gingen van "ik weet jullie te vinden" tot "ik hak je in stukken". Jullie hadden schrik en probeerden zo weinig mogelijk thuis te blijven. Uit angst verhuisden jullie zelfs van bij uw moeder naar een eigen woning. Drie à vier maanden voor jullie vertrek uit Iran dienden jullie een klacht in op het politiekantoor in Shahin Shahr om te achterhalen wie verantwoordelijk was voor de dreigberichten en -telefoons. De politie maakte jullie klacht over aan het gerecht dat vervolgens het telecombedrijf Irancell verplichtte om de informatie die zij hadden betreffende de identiteit van jullie belager met jullie te delen. Zo kwamen jullie te weten dat A. B. T. (...), iemand van uw familie aan vaderskant die u niet persoonlijk kende, achter de dreigementen zat. Toen u te weten kwam om wie het ging, durfde u geen verdere stappen meer te ondernemen. Indien u verder was gegaan met uw klacht, zou u immers niet kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten aangezien de oorzaak van de telefonische bedreigingen jullie bekering was. In 2017, vlak voor Perzisch Nieuwjaar (nl. 20 maart), verliet u samen met uw vrouw en dochters omwille van jullie problemen Iran. Jullie vreesden immers dat de mondelinge bedreigingen effectief uitgevoerd zouden worden. Jullie vlogen naar Turkije, reisden nadien via de Verenigde Arabische Emiraten naar Belgrado, Servië. In Servië verbleven jullie ongeveer een jaar en lieten u en uw vrouw zich op 1 april 2018 dopen. Jullie trouwden er ook op een christelijke manier. In Servië kwam u met andere gelovigen samen in het restaurant van het opvangcentrum waar jullie de Bijbel doornamen en ging u naar een katholieke kerk op zondag. Vervolgens trokken jullie van Servië te voet naar Bosnië waar jullie nog enige tijd verbleven. Door omstandigheden ging u in Bosnië niet naar de kerk: er waren talloze moskeeën, maar een kerk kon u er niet vinden. Na jullie verblijf in Bosnië trokken jullie naar Kroatië waar jullie zo'n drie maanden verbleven en vermoedelijk een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie reisden hierna door naar België waar jullie de dag na jullie aankomst om internationale bescherming verzochten. De eerste week na jullie aankomst in België gingen jullie naar de Iraanse kerk in Brussel. Eveneens gingen jullie drie keer naar een kerk in Antwerpen. Ten tijde van uw eerste verzoek om internationale bescherming ging u iedere zondag naar de kerk in Jette en las u de Bijbel. Bij terugkeer naar Iran vreesde u de Iraanse autoriteiten en uw Arabische clan vanwege uw bekering. Voor uw dochters, die nog geen specifieke religie hadden gekozen maar die wel christelijke godsdienstles op school volgden, vreesde u dat ze niet opgevangen of beschermd zouden worden indien jullie er niet meer voor hen konden zijn. Zij zouden maatschappelijk het doelwit worden van pesterijen en geweld. Uw verzoek werd op 11 februari 2022 geweigerd door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 23 mei 2022.

Zonder België te hebben verlaten, diende u nauwelijks enkele weken later reeds, i.e. op 27 juni 2022, samen met uw echtgenote een tweede verzoek om internationale bescherming in. Uw dochter Z. (...) diende toen eveneens een eigen verzoek om internationale bescherming in. U verwees opnieuw naar uw eerder bij uw eerste verzoek vermelde problemen met uw Arabische clan. Uw kinderen dragen overigens nog steeds het trauma mee van de politie en de rechtbank, zeker uw dochter Z. (...). Bovendien zullen uw kinderen onder invloed van uw Arabische clan op jonge leeftijd moeten trouwen. Verder had u nog steeds religieuze activiteiten in België: u ging elke zondag naar de kerk, u volgde Bijbelstudie en u was actief op facebook en

instagram. Aangezien uw facebook openbaar was, vermoedde u dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte waren van uw activiteiten. U vreesde nog steeds uw Arabische clan en het Iraanse regime waardoor u niet kon terugkeren. In hoofde van uw kinderen vreesde u dat ze bij terugkeer geen gewoon leven zouden hebben door de clan en dat ze heel snel zullen moeten trouwen. Uw verzoek werd op 8 november 2022 geweigerd door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 28 maart 2023.

Zonder het land te hebben verlaten, diende u op 14 april 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U herhaalde dat u zich bekeerde tot het christendom en u in België politieke activiteiten uitvoert tegen het Iraanse regime. Op uw facebook- en instagramprofiel post u over uw politiek en religieus engagement in België waardoor u weet dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten. Tot slot spreken uw kinderen de taal en groeiden ze hier op. De huidige situatie in Iran maakt terugkeer onmogelijk. U vreest geëxecuteerd te worden.

Ter staving van uw derde verzoek legde u de volgende documenten neer: een attest d.d. 16 april 2023 van de Iraanse kerk in Brussel over het religieus engagement van u en uw echtgenote; uw doopattest d.d. 1 april 2018; foto's van jullie deelname aan manifestaties; een brief van jullie buurman die schrijft dat jullie politieke- en religieuze activiteiten uitvoeren in België en jullie kinderen goed geïntegreerd zijn en enkele medische documenten van een oogarts.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaarde weliswaar blind te zijn aan uw linkeroog – dit staafde u aan de hand van enkele attesten –, maar uit de lezing van uw verklaringen afgeleid voor de Dienst Vreemdelingenzaken lijkt dat u uw relaas op zelfstandige en functionele wijze kon uiteenzetten. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat er noch aan jullie beweerde bekering tot het christendom in Iran noch aan jullie problemen met A. B. T. (...) hierdoor geloof kon worden gehecht, omdat jullie er niet in geslaagd waren om aan te tonen dat jullie geloofsactiviteiten in België waren ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging waardoor uit niets bleek dat jullie zich bij een eventuele terugkeer naar Iran zouden manifesteren als christenen of dat jullie als dusdanig zouden worden gezien door jullie omgeving, omdat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en omdat bezwaarlijk gesteld kon worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico zou lopen geviséerd/vervolgd te worden door de Arabische clan B. T. (...). Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Hiertegen tekenden jullie geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard, omdat u geen elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking kwam.

In het kader van jullie huidige en derde verzoek brengen jullie geen dergelijke elementen aan.

Betreffende jullie actuele geloofsactiviteiten in België – jullie gaan nog steeds naar de Iraanse kerk in Brussel, de pastoor van jullie kerk kan jullie aanwezigheid bevestigen en jullie berichten hier ook over op sociale media – (verklaring DVZ 3e VIB B. (...) en M. (...), vragen 17 en 19; attest d.d. 16 april 2023 Iraanse kerk), dient herhaald te worden dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van jullie eerste en tweede verzoek oordeelden dat jullie de oprechtheid van jullie geloofsactiviteiten in België niet hadden aangetoond. Jullie brachten bij jullie derde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat jullie beweerde bekering toch ingegeven zou zijn door een oprechte religieuze overtuiging.

Jullie legden weliswaar een attest van de pastoor van jullie kerk, d.d. 16 april 2023, neer waarin jullie geloofsactiviteiten worden bevestigd. Een dergelijk document ter staving van een regelmatige kerkgang of deelname aan kerkactiviteiten op zichzelf kunnen de vaststellingen betreffende jullie onoprechte bekering evenwel niet ombuigen. Temeer omdat het om een quasi inhoudelijk identiek document gaat als hetgeen u indiende in kader van uw tweede verzoek. Uw huidig attest herhaalt louter dat uw echtgenote koffie en thee maakt voor het sociaal moment na de viering, dat u computerassistentie verleent om mensen met Zoom te connecteren, dat uw echtgenote op donderdagavond deelneemt aan de vrouwenstudie en dat jullie een zeer geëngageerde familie in de gemeenschap zijn. De Raad wierp ook geen ander licht op de inhoud van dit attest. Een quasi identiek document kan een dergelijke beoordeling uiteraard niet wijzigen. Bijgevolg hebben jullie bij jullie derde verzoek nog steeds niet aannemelijk gemaakt dat jullie bekering een oprecht karakter zou hebben en dat jullie zich bij een terugkeer naar jullie land van herkomst als christenen zullen manifesteren of dat jullie als dusdanig gezien zullen worden door jullie omgeving.

Betreffende jullie deelname aan betogingen in Brussel waarvan jullie enkele foto's neerlegden, dient opgemerkt te worden dat uit jullie verklaringen niet blijkt dat jullie heden verbonden zijn aan een politieke partij (verklaring DVZ 3e verzoek internationale bescherming B. (...), M. (...), vraag 17-19). Uit de foto's blijkt overigens nergens dat jullie er een belangrijke rol opgenomen zouden hebben op de betogingen. U poseerde als een gewone deelnemer met een monarchistische vlag en u, uw echtgenote en dochter hielden kaarsjes, bordjes en spandoeken vast voor Mahsa Amini, niets meer. Uit het voorgaande kan geen diepgaande politieke overtuiging noch een ernstige betrokkenheid bij de Iraanse oppositie blijken. U verklaarde voorts ook christelijke en politieke activiteiten op facebook en instagram te hebben waarvan de Iraanse autoriteiten volgens u op de hoogte zouden zijn (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 17). U toont op geen enkele wijze aan dat u omwille van uw deelname aan manifestaties in Brussel of uw activiteiten op sociale media bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Bovendien blijkt uit niets dat u met uw facebook met 25 vrienden (onder uw onvolledige naam B. A. (...)) of uw instagram met slechts 418 volgers een groot bereik zou hebben waardoor het totaal onwaarschijnlijk is dat u, gelet op de geciteerde informatie, hiermee in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou komen. Dit geldt eveneens voor uw echtgenote. Nergens op haar actief facebookprofiel is zij met een foto terug te vinden, en het profiel waar zij wel terug te vinden is met een foto, is gesloten. Haar twee instagramprofielen lopen ook niet in de kijker: het ene profiel is gesloten en het andere (openbare) profiel telt slechts 246 volgers. Deze informatie werd bijgevoegd aan uw administratieve dossier. Tot slot blijkt uit niets dat jullie de christelijke inhoud van jullie sociale media niet zou kunnen verwijderen bij een terugkeer naar Iran. Jullie tonen op geen enkele wijze aan dat jullie omwille van jullie christelijke of politieke activiteiten op sociale media bij terugkeer naar Iran gevisieerd dreigen te worden door de Iraanse autoriteiten.

Inzake uw verklaringen dat jullie in België een leven opbouwen en zowel jullie als de kinderen hier de taal leerden (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 17), dient opgemerkt worden dat dit een motief is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd om uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.

Uw oogproblematiek (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 13° vragen 17 en 19), die werd gestaafd met medische documenten van een oogarts, houdt geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, M. M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Isfahan en bent u Iraans staatsburger. U trouwde op 17 esfand 1384 (= Iraanse kalender, stemt overeen met 8 maart 2006 volgens de Gregoriaanse kalender) op negentienjarige leeftijd met B. A. M. (...) (O.V. (...)) en samen hebben jullie twee dochters, Z. (...) - ook wel H. (...) genoemd - en A. (...).

Op 29 november 2019 diende u uw eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw asielmotieven sloten toen aan bij die van uw echtgenoot. Jullie konden namelijk niet naar Iran terugkeren omwille van jullie bekering tot het christendom. Ongeveer een jaar voor uw vertrek maakte u kennis met het christendom. U ontving de blijde boodschap van verschillende personen, onder meer van uw zus Z'. (...) die in Zweden woont, van uw broer B'. (...) die in Denemarken woont en van uw schoonbroer D. (...) in Duitsland. U en uw echtgenoot keken via satellietshotel naar christelijke zenders en jullie gingen een drietal keer naar een dienst in een huiskerk: één keer in Isfahan en twee keer in Shahin Shahr. Zo'n acht à tien maand voor uw vertrek gaf u uw hart aan Jezus Christus. Uw bekering liep gelijklopend met die van uw echtgenoot. U denkt dat de familie van uw echtgenoot achter de bekering kwam omdat uw dochter een psalm aan het neuriën was in het bijzijn van zijn familie. Er werd haar gevraagd wat ze aan het zingen was waarbij zij vertelde dat het een psalm was en dat jullie dit thuis beluisterden en meezongen. Een paar maanden nadien ontvingen jullie dreigberichten en -telefoontjes van verschillende nummers. Omdat jullie telecombedrijf anders niet wou nagaan wie achter de telefoontjes zat, dienden jullie een officiële klacht in. Na acht à negen maanden van bedreigingen kwamen jullie te weten dat een familielid van uw man, een zekere C. (...), achter de dreigementen zat. Jullie besloten hierdoor te verhuizen van uw schoonmoeders huis naar een eigen woning. Uiteindelijk besloten jullie in maart 2017 Iran te verlaten. U was er immers van overtuigd dat er genoeg familieleden van jullie belager zich achter hem zouden kunnen scharen om jullie iets aan te doen. Bij terugkeer naar Iran wist u weliswaar niet wat u te wachten zou staan, maar u was ook niet van plan om hierachter te komen. U vreesde dat uw kinderen levenslange gevolgen zouden kennen indien jullie bij terugkeer zouden vervolgd worden. Inzake uw verzoek werd op 11 februari 2022 door het Commissariaatgeneraal een weigeringsbeslissing genomen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 23 mei 2022.

Zonder België te hebben verlaten, diende u samen met uw echtgenoot op 27 juni 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Uw dochter Z. (...) diende toen tevens een eigen verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde niet naar Iran te kunnen terugkeren omwille van de problemen die u reeds bij uw eerste verzoek om internationale bescherming had vermeld. U kan dus nog steeds niet naar Iran terugkeren omwille van jullie problemen met uw schoonfamilie, met name de Arabische clan waartoe uw echtgenoot behoort, en omwille van uw huidige religieuze activiteiten, waarvan de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn aangezien u actief bent op sociale media (instagram en facebook). U vreest door uw religieuze activiteiten bij terugkeer naar Iran onmiddellijk gearresteerd te worden. U voegde hieraan nog toe dat indien uw oudste dochter in Iran was gebleven, ze al verplicht getrouwd was geweest. Uw verzoek werd op 8 november 2022 geweigerd door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 28 maart 2023.

Zonder het land te hebben verlaten, diende u samen met uw echtgenoot op 14 april 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in. Heden nemen jullie deel aan betogingen en zijn jullie actief op sociale media. Jullie hebben nog steeds activiteiten in de kerk. Jullie vrezen voor jullie leven in Iran.

Ter staving van uw derde verzoek legde u uw doopattest neer d.d. 1 april 2018 en een attest van uw psycholoog d.d. 27 april 2023 waaruit blijkt dat u nood heeft aan psychologische begeleiding met als doel integratie in de samenleving.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaarde

weliswaar blind te zijn aan uw linkeroog – dit staafde u aan de hand van enkele attesten –, maar uit de lezing van uw verklaringen afgeleid voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw relaas op zelfstandige en functionele wijze kon uiteenzetten. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat er noch aan jullie beweerde bekering tot het christendom in Iran noch aan jullie problemen met A. B. T. (...) hierdoor geloof kon worden gehecht, omdat jullie er niet in geslaagd waren om aan te tonen dat jullie geloofsactiviteiten in België waren ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging waardoor uit niets bleek dat jullie zich bij een eventuele terugkeer naar Iran zouden manifesteren als christenen of dat jullie als dusdanig zouden worden gezien door jullie omgeving, omdat uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en omdat bezwaarlijk gesteld kon worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico zou lopen geviséerd/vervolgd te worden door de Arabische clan B. T. (...). Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Hiertegen tekenden jullie geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard, omdat u geen elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking kwam.

In het kader van jullie huidige en derde verzoek brengen jullie geen dergelijke elementen aan.

Betreffende jullie actuele geloofsactiviteiten in België – jullie gaan nog steeds naar de Iraanse kerk in Brussel, de pastoor van jullie kerk kan jullie aanwezigheid bevestigen en jullie berichten hier ook over op sociale media – (verklaring DVZ 3e VIB B. (...) en M. (...), vragen 17 en 19; attest d.d. 16 april 2023 Iraanse kerk), dient herhaald te worden dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van jullie eerste en tweede verzoek oordeelden dat jullie de oprechtheid van jullie geloofsactiviteiten in België niet hadden aangetoond. Jullie brachten bij jullie derde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat jullie beweerde bekering toch ingegeven zou zijn door een oprechte religieuze overtuiging.

Jullie legden weliswaar een attest van de pastoor van jullie kerk, d.d. 16 april 2023, neer waarin jullie geloofsactiviteiten worden bevestigd. Een dergelijk document ter staving van een regelmatige kerkgang of deelname aan kerkactiviteiten op zichzelf kunnen de vaststellingen betreffende jullie onoprechte bekering evenwel niet ombuigen. Temeer omdat het om een quasi inhoudelijk identiek document gaat als hetgeen u indiende in kader van uw tweede verzoek. Uw huidige attest herhaalt louter dat uw echtgenote koffie en thee maakt voor het sociaal moment na de viering, dat u computerassistentie verleent om mensen met Zoom te connecteren, dat uw echtgenote op donderdagavond deelneemt aan de vrouwenstudie en dat jullie een zeer geëngageerde familie in de gemeenschap zijn. De Raad wierp ook geen ander licht op de inhoud van dit attest. Een quasi identiek document kan een dergelijke beoordeling uiteraard niet wijzigen. Bijgevolg hebben jullie bij jullie derde verzoek nog steeds niet aannemelijk gemaakt dat jullie bekering een oprecht karakter zou hebben en dat jullie zich bij een terugkeer naar jullie land van herkomst als christenen zullen manifesteren of dat jullie als dusdanig gezien zullen worden door jullie omgeving.

Betreffende jullie deelname aan betogingen in Brussel waarvan jullie enkele foto's neerlegden, dient opgemerkt te worden dat uit jullie verklaringen niet blijkt dat jullie heden verbonden zijn aan een politieke partij (verklaring DVZ 3e verzoek internationale bescherming B. (...) en M. (...), vraag 17-19). Uit de foto's blijkt overigens nergens dat jullie er een belangrijke rol opgenomen zouden hebben op de betogingen. U poseerde als een gewone deelnemer met een monarchistische vlag en u, uw echtgenote en dochter hielden kaarsjes, bordjes en spandoeken vast voor Mahsa Amini, niets meer. Uit het voorgaande kan geen diepgaande politieke overtuiging noch een ernstige betrokkenheid bij de Iraanse oppositie blijken. U verklaarde voorts ook christelijke en politieke activiteiten op facebook en instagram te hebben waarvan de Iraanse autoriteiten volgens u op de hoogte zouden zijn (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 17). U toont op geen enkele wijze aan dat u omwille van uw deelname aan manifestaties in Brussel of uw activiteiten op sociale media bij terugkeer naar Iran dreigt geviséerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt <https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/>

[coi focus iran. surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten 20230510.pdf](#) blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Bovendien blijkt uit niets dat u met uw facebook met 25 vrienden (onder uw onvolledige naam B. A. (...)) of uw instagram met slechts 418 volgers een groot bereik zou hebben waardoor het totaal onwaarschijnlijk is dat u, gelet op de geciteerde informatie, hiermee in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou komen. Dit geldt eveneens voor uw echtgenote. Nergens op haar actief facebookprofiel is zij met een foto terug te vinden, en het profiel waar zij wel terug te vinden is met een foto, is gesloten. Haar twee instagramprofielen lopen ook niet in de kijker: het ene profiel is gesloten en het andere (openbare) profiel telt slechts 246 volgers. Deze informatie werd bijgevoegd aan uw administratieve dossier. Tot slot blijkt uit niets dat jullie de christelijke inhoud van jullie sociale media niet zou kunnen verwijderen bij een terugkeer naar Iran. Jullie tonen op geen enkele wijze aan dat jullie omwille van jullie christelijke of politieke activiteiten op sociale media bij terugkeer naar Iran gevisieerd dreigen te worden door de Iraanse autoriteiten.

Inzake uw verklaringen dat jullie in België een leven opbouwen en zowel jullie als de kinderen hier de taal leerden (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 17), dient opgemerkt worden dat dit een motief is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd om uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.

Uw oogproblematiek (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 13° vragen 17 en 19), die werd gestaafd met medische documenten van een oogarts, houdt geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroepende partijen zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen “48 t.e.m. 48/6”, 57/6, § 3 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

3.2.1. Betreffende de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, duidt de Raad erop dat hij zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal niet uitspreekt over een beslissing tot

verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of verwerende partij *in casu* al dan niet terecht heeft besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie is dan ook niet aan de orde.

3.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat de vorige beoordeling in het kader van hun vorige verzoek dat er in hun hoofde geen sprake is van bijzondere procedurele noden die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen onverkort blijft gelden, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2023 waarbij hun volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

3.2.5. De Raad wijst erop dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen van 29 november 2019 door verwerende partij op 10 februari 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. In het bijzonder werd erop gewezen dat (i) noch aan hun beweerde bekering tot het christendom in Iran noch aan hun problemen met A. B. T. hierdoor geloof kon worden gehecht, (ii) zij er niet in geslaagd waren om aan te tonen dat hun geloofsactiviteiten in België waren ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging waardoor uit niets bleek dat zij zich bij een eventuele terugkeer naar Iran zouden manifesteren als christenen of dat zij als dusdanig zouden worden gezien door hun omgeving, (iii) uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en (iv) bezwaarlijk kon worden gesteld dat zij bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico zouden lopen om geïsoleerd/vervolgd te worden door de Arabische clan B. T.. Deze beslissing werd integraal bevestigd bij arrest nr. 273 113 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 23 mei 2022, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Inzake het tweede verzoek van verzoekende partijen van 27 juni 2022 werd door verwerende partij op 8 november 2022 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen, omdat verzoekende partijen geen nieuwe elementen of feiten aanbrachten die de kans aanzienlijk groter maakten dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kwamen. Het beroep dat verzoekende partijen tegen deze beslissing indienden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 28 maart 2023 verworpen bij arrest nr. 286 705. Hiertegen werd geen cassatieberoep ingediend.

Bijgevolg resten er verzoekende partijen geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun vorige verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking

tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partijen betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen. Verzoekende partijen kunnen dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

3.2.6.1. In hun verzoekschriften poneren verzoekende partijen vooreerst dat verwerende partij *in casu* geen beslissing tot niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek kon nemen, aangezien dergelijke beslissing overeenkomstig artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient te worden genomen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. Door toch te besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, ondanks dat voormelde termijn van tien werkdagen werd overschreden, schendt verwerende partij artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, “*de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel*” en “*artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet*”, aldus verzoekende partijen.

3.2.6.2. De Raad kan bovenstaande zienswijze van verzoekende partijen evenwel geenszins bijtreden. Immers dient erop te worden gewezen dat de voormelde termijn van tien werkdagen een termijn van orde betreft en dat noch de voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet noch enig ander wetsartikel voorziet in een sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende volgend verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling en met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren.

Verder bemerkt de Raad dat verzoekende partijen, waar zij in dit verband nog opwerpen dat de redelijke termijn werd overschreden, verder in het geheel niet aantonen welk belang zij hebben bij het aanvoeren van het gegeven dat hun verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kunnen namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoten tegen de beweerde vervolging en ernstige schade en aanvullende stukken konden verzamelen ter staving van hun verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 februari 2007, nr. 168.263). Verzoekende partijen tonen met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maken een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen, kunnen verzoekende partijen verder niet worden gevolgd waar zij aanvoeren dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van verwerende partij te dezen de verplichting met zich zou brengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn bepaald in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

3.2.7.1. Verzoekende partijen verwijten verwerende partij verder nergens in de bestreden beslissingen te hebben gemotiveerd waarom er geen persoonlijk onderhoud plaatsvond. Verzoekende partijen stellen dat aangezien uit artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt dat de commissaris-generaal *in casu* over een discretionaire bevoegdheid beschikt om verzoekende partijen al dan niet uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud, de commissaris-generaal zijn beslissing hieromtrent dient te motiveren.

3.2.7.2. De Raad kan verzoekende partijen evenwel niet volgen waar zij trachten te laten uitschijnen dat verwerende partij ertoe gehouden zou zijn om, wanneer de commissaris-generaal ervoor opteert om een verzoeker om internationale bescherming die een volgend verzoek indient niet (opnieuw) op te roepen voor een persoonlijk onderhoud, expliciet te motiveren waarom hiervoor wordt geopteerd.

Verzoekende partijen gaan met dit betoog immers voorbij aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Uit het voormelde wetsartikel blijkt genoegzaam dat de reden die ten grondslag lag van de beslissing van verwerende partij om verzoekende partijen niet opnieuw te horen eruit bestaat dat de commissaris-generaal van oordeel was dat hij een beslissing kon nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoekende partijen ten overstaan van de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dat verwerende partij bijkomend had moeten motiveren waarom hij dit oordeel toegedaan was, wordt daarbij niet vereist en kan noch op grond van de bepalingen van de Vreemdelingenwet, noch op basis van de motiveringsplicht worden aangenomen.

Verzoekende partijen zelf tonen in dit kader bovendien op generlei wijze aan dat of waarom verwerende partij hen *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Zij duiden ook niet concreet wat zij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel hadden willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin tonen zij aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming.

Zij het nog opgemerkt dat tijdens hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun huidige verzoek aan verzoekende partijen werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van hun verklaringen aldaar na zou gaan of hun aanvraag al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoekende partijen voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekende partijen werden hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van hun verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen (administratief dossier, stuk 6, map DVZ, verklaringen volgend verzoek). Verzoekende partijen waren bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat verzoekende partijen in de gelegenheid gesteld werden nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Zo werd hen onder meer uitgebreid de kans gegeven om de redenen van hun derde verzoek om internationale bescherming te verduidelijken (verklaringen volgend verzoek, vragen 17-20). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissingen heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partijen aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partijen werden gehoord en dat zij hun nieuwe elementen in het kader van hun volgend verzoek op nuttige wijze naar voor konden brengen.

3.2.8. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hun verzoek om internationale bescherming steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in het kader van hun vorige verzoek.

3.2.9. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal in zijn beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoeken om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Vooreerst wordt omtrent hun actuele geloofsactiviteiten in België en het attest van de pastoor van hun kerk d.d. 16 april 2023 dat zij desbetreffend neerleggen terecht op het volgende gewezen in de bestreden beslissingen: *“Betreffende jullie actuele geloofsactiviteiten in België – jullie gaan nog steeds naar de Iraanse kerk in Brussel, de pastoor van jullie kerk kan jullie aanwezigheid bevestigen en jullie berichten hier ook over op sociale media – (verklaring DVZ 3e VIB B. (...) en M. (...), vragen 17 en 19; attest d.d. 16 april 2023 Iraanse kerk), dient herhaald te worden dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor*

Vreemdelingenbetwistingen in het kader van jullie eerste en tweede verzoek oordeelden dat jullie de oprechtheid van jullie geloofsactiviteiten in België niet hadden aangetoond. Jullie brachten bij jullie derde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat jullie beweerde bekering toch ingegeven zou zijn door een oprechte religieuze overtuiging. Jullie legden weliswaar een attest van de pastoor van jullie kerk, d.d. 16 april 2023, neer waarin jullie geloofsactiviteiten worden bevestigd. Een dergelijk document ter staving van een regelmatige kerkgang of deelname aan kerkactiviteiten op zichzelf kunnen de vaststellingen betreffende jullie onoprechte bekering evenwel niet ombuigen. Temeer omdat het om een quasi inhoudelijk identiek document gaat als hetgeen u indiende in kader van uw tweede verzoek. Uw huidig attest herhaalt louter dat uw echtgenote koffie en thee maakt voor het sociaal moment na de viering, dat u computerassistentie verleent om mensen met Zoom te connecteren, dat uw echtgenote op donderdagavond deelneemt aan de vrouwenstudie en dat jullie een zeer geëngageerde familie in de gemeenschap zijn. De Raad wierp ook geen ander licht op de inhoud van dit attest. Een quasi identiek document kan een dergelijke beoordeling uiteraard niet wijzigen. Bijgevolg hebben jullie bij jullie derde verzoek nog steeds niet aannemelijk gemaakt dat jullie bekering een oprecht karakter zou hebben en dat jullie zich bij een terugkeer naar jullie land van herkomst als christenen zullen manifesteren of dat jullie als dusdanig gezien zullen worden door jullie omgeving.”

Omtrent hun deelname aan betogingen in Brussel en hun christelijke en politieke activiteiten op sociale media, worden door verwerende partij volgende pertinente bevindingen gedaan: *“Betreffende jullie deelname aan betogingen in Brussel waarvan jullie enkele foto’s neerlegden, dient opgemerkt te worden dat uit jullie verklaringen niet blijkt dat jullie heden verbonden zijn aan een politieke partij (verklaring DVZ 3e verzoek internationale bescherming B. (...) en M. (...), vraag 17-19). Uit de foto’s blijkt overigens nergens dat jullie er een belangrijke rol opgenomen zouden hebben op de betogingen. U poseerde als een gewone deelnemer met een monarchistische vlag en u, uw echtgenote en dochter hielden kaarsjes, bordjes en spandoeken vast voor Mahsa Amini, niets meer. Uit het voorgaande kan geen diepgaande politieke overtuiging noch een ernstige betrokkenheid bij de Iraanse oppositie blijken. U verklaarde voorts ook christelijke en politieke activiteiten op facebook en instagram te hebben waarvan de Iraanse autoriteiten volgens u op de hoogte zouden zijn (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 17). U toont op geen enkele wijze aan dat u omwille van uw deelname aan manifestaties in Brussel of uw activiteiten op sociale media bij terugkeer naar Iran dreigt geïsoleerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Bovendien blijkt uit niets dat u met uw facebook met 25 vrienden (onder uw onvolledige naam B. A. (...)) of uw instagram met slechts 418 volgers een groot bereik zou hebben waardoor het totaal onwaarschijnlijk is dat u, gelet op de geciteerde informatie, hiermee in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou komen. Dit geldt eveneens voor uw echtgenote. Nergens op haar actief facebookprofiel is zij met een foto terug te vinden, en het profiel waar zij wel terug te vinden is met een foto, is gesloten. Haar twee instagramprofielen lopen ook niet in de kijker: het ene profiel is gesloten en het andere (openbare) profiel telt slechts 246 volgers. Deze informatie werd bijgevoegd aan uw administratieve dossier. Tot slot blijkt uit niets dat jullie de christelijke inhoud van jullie sociale media niet zou kunnen verwijderen bij een terugkeer naar Iran. Jullie tonen op geen enkele wijze aan dat jullie omwille van jullie christelijke of politieke activiteiten op sociale media bij terugkeer naar Iran geïsoleerd dreigen te worden door de Iraanse autoriteiten.”*

Verder dient verwerende partij tevens te worden bijgetreden waar deze inzake hun verklaring dat zij in België een leven opbouwen en zowel zij als de kinderen hier de taal leerden het volgende motiveert: *“Inzake uw verklaringen dat jullie in België een leven opbouwen en zowel jullie als de kinderen hier de taal leerden (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 17), dient opgemerkt worden dat dit een motief is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd om uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.”*

Ten slotte wordt aangaande de oogproblematiek van eerste verzoekende partij nog terecht het volgende opgemerkt in de bestreden beslissingen: *“Uw oogproblematiek (verklaring DVZ 3e VIB B. (...), vraag 13° vragen 17 en 19), die werd gestaafd met medische documenten van een oogarts, houdt geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in*

artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.”

Verzoekende partijen brengen geen concrete argumenten aan die bovenstaande bevindingen in een ander daglicht plaatsen. Zij kunnen allerminst bijgetreden worden waar zij in hun verzoekschriften lijken te stellen dat het oprechte karakter van hun bekering zou blijken uit het loutere gegeven dat zij tot op heden blijven bij hun verklaringen omtrent hun religieuze overtuiging en nog steeds religieuze activiteiten hebben. Immers zijn dergelijke elementen *an sich* geenszins van aard om de oprechtheid van hun bekering/religieuze activiteiten aan te tonen. Verder benadrukken zij nog hun politiek engagement in België, doch zonder concreet afbreuk te doen aan de pertinente vaststelling dat zij geen diepgaande politieke overtuiging en/of een ernstige betrokkenheid bij de Iraanse oppositie aantonen of aannemelijk maken. Ook inzake de vaststelling dat zij op geen enkele wijze aantonen dat zij omwille van hun deelname aan manifestaties in Brussel of hun activiteiten op sociale media bij terugkeer naar Iran dreigen geviséerd te worden door de Iraanse autoriteiten, brengen zij niet het minste concrete element bij dat hierop een ander licht kan werpen en komen zij niet verder dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal en het uiten van losse beweringen.

Verder kan ook hun loutere theoretische uiteenzetting inzake de wijze waarop de geloofwaardigheid van een bekering in het kader van een verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld volgens rechtspraak van het Hof van Justitie niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Ten slotte benadrukt de Raad nog dat in het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een volgend verzoek niet dient te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient dan ook hierop toegespitst te worden. De zorgvuldigheidsplicht legt in hoofdte van de verwerende partij op om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding om zodoende met voldoende kennis van feiten te kunnen oordelen of het aangebracht element een nieuw element is dat in aanmerking komt voor een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.10. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog een vrees aanvoeren wegens hun langdurig verblijf in Europa, meent de Raad dat dit element evenmin beschouwd kan worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming. Immers concretiseren verzoekende partijen onvoldoende waarom zij louter omwille van hun langdurig verblijf in Europa bij terugkeer door de Iraanse autoriteiten zullen worden geviséerd, noch tonen zij aan dat dit gegeven op zich volstaat om door de Iraanse autoriteiten te worden beschouwd als een tegenstander van het regime. Daarnaast tonen zij evenmin *in concreto* aan dat zij zich bij terugkeer niet (opnieuw) kunnen aanpassen aan de in Iran heersende voorschriften. Zij opperen weliswaar dat “*de door hen ontwikkelde waarden haaks staan op de waarden en normen die gelden in Iran*”, doch tonen zulks geenszins *in concreto* aan. Immers komen zij niet verder dan een loutere verwijzing naar hun politiek engagement tegen het Iraanse regime, doch werd hierboven reeds opgemerkt dat zij evenwel geen blijk geven van een diepgaande politieke overtuiging noch van een ernstige betrokkenheid bij de Iraanse oppositie. Dit volstaat *an sich* dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partijen niet in staat zouden zijn om zich bij terugkeer (opnieuw) aan te passen aan de in Iran heersende voorschriften.

3.2.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

3.2.12. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier. Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partijen aflegden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kregen om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van hun huidige verzoek om internationale bescherming aanvoeren en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi (administratief dossier, stuk 6, map DVZ, verklaringen volgend verzoek d.d. 22 mei 2023). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een

individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

3.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT